

(766 г.) падналъ въ боя при Дунава, срѣщу Византійците, които все постоянни на намѣренето си да приземят Българіж, слѣдъ годинж ся върнжли пакъ и по сухо и по море съ 1600 кораба. А и сега честът имъ не помогнала, защото нашити имъ разбили войскы по сухо, пакъ флотата имъ ся погълнала отъ бурити, и императорът имъ ся прѣнаждилъ да ся върне, като уставилъ тукъ-тамъ по границити нѣколко войски, да правятъ на Българыты пакость.

П. Ами Боянъ какво станжалъ?

О. Той ся бѣль върнжалъ вече въ отечеството си, и намѣсто да иде да смири и испаде и тыя Гърци войски, заловилъ ся да иска отъ императорът имъ пакъ миръ, а Българети ядосани отъ това негово ми-ролюбиво поведение свалили го отъ прѣстола, и си въ-царили намѣсто него,

Телерика.

П. Коia ся въцарилъ Телерикъ?

О. Въ 771 г., когато царството било изложено въ по-голѣмъ опасност.

П. А каква била тая опасност?

О. Императорът Константинъ Копронимъ бѣль научилъ вече да го довърши съвсѣмъ, та го оградилъ отъ вредомъ и напълнилъ съ войски и по сухо прѣзъ Старѣ Планинж, дѣто имало да варди Българска вой-ска, и по море съ двѣ хыляди кораба слѣзълъ вече въ Черно море и бѣль готовъ да го нападне; нѣ като видѣлъ че мѫчно ще може да навые на Българыты, поискалъ да са приговорятъ.

П. Кажъте сега какво правилъ въ тоя случай Телерикъ?

О. И той, като небылъ готовъ никъкъ за бой, склонилъ, па пратилъ въ Цариградъ двамина бояры, Цвѣтка и Боила, та свързали съ Гърциити миръ (773 г.),